

βρόχι

βρόχι, το, ουσ. [όψιμο μσν. βρόχιον, υποκορ. του ουσ. βρόχος], συνήθως στον πλ. **τα βρόχια**, μικρή θηλιά που χρησιμοποιείται για την αιχμαλώτιση, τη σύλληψη μικρών πτηνών και ζώων από το λαιμό: «έπιασε το περιστέρι στα βρόχια»·

-πέφτω στα βρόχια (κάποιου), βλ. φρ. πιάνομαι στα βρόχια (κάποιου)·

- πιάνομαι στα βρόχια (κάποιου), **α.** παγιδεύομαι: «οι δραπέτες πιάστηκαν στα βρόχια της αστυνομίας». **β.** υποκύπτω στις απατηλές υποσχέσεις ή στα θέληττρα κάποιου, πέφτω θύμα πλεκτάνης: «πιάστηκε στα βρόχια της ομορφιάς της και θα τινάξει το σπίτι του στον αέρα || πιάστηκε στα βρόχια ενός λωποδύτη και δεν μπορεί να ξεμπλέξει». **γ.** οτιδήποτε λειτουργεί ως θέληττρο για την αιχμαλώτιση, την παγίδευση κάποιου: «είναι δύσκολη η ζωή σε όποιον πιαστεί στα βρόχια του έρωτά της». (Λαϊκό τραγούδι: αν κάποτε **στα βρόχια του πιαστείς**, κανείς δε θα μπορέσει να σε βγάλει, μονάχος βρες την άκρη της κλωστής κι αν είσαι τυχερός ξεκίνα πάλι)·

- στήνω βρόχια ή στήνω τα βρόχια, (γενικά) στήνω παγίδα: «έστησε τα βρόχια σ' ένα σημείο απ' όπου περνούν πολλοί λαγοί»

- τυλίγομαι στα βρόχια (κάποιου), βλ. φρ. πιάνομαι στα βρόχια (κάποιου)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας